32002D0585

TARYBOS SPRENDIMAS
2002 m. liepos 12 d.
dėl bendrųjų konsulinių instrukcijų III ir VIII dalių patikslinimo

(2002/585/EB)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į 2001 m. balandžio 24 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 789/2001, paliekantį Tarybai įgyvendinimo įgaliojimus dėl tam tikrų išsamių nuostatų ir praktinės tvarkos nagrinėjant prašymus išduoti vizą [1],

atsižvelgdama į Belgijos Karalystės ir Ispanijos Karalystės iniciatyvą,

kadangi:

(1) Reikia užtikrinti kuo didesnį valstybių narių diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms per kelionių agentūras pateikiamų vizos prašymų tvarkymo derinimą, kad būtų sumažinti pavojai, kad bus prekiaujama vizomis ir piktnaudžiaujama jų išdavimo tvarka.

(2) Į bendrąsias konsulines instrukcijas reikia įtraukti taisykles, išsamiau papildančias bendradarbiavimo su privačiomis administracinėmis įstaigomis, vietinėmis kelionių agentūromis ir kelionės organizavimo veiklos vykdytojais nuostatas bei stebėseną valstybių narių diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms tvarkant vizų prašymus.

(3) Bendradarbiavimo su kelionių agentūromis sąlygų apibrėžimo tikslas nėra slopinti jų laisvą konkurenciją, o tik nustatyti sąlygas, kuriomis diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos gali bendradarbiauti su kelionių agentūromis tvarkant vizų prašymus.

(4) Pagal Protokolo dėl Danijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir nėra jo saistoma arba neprivalo jo taikyti. Kadangi šis sprendimas pagal minėto protokolo 5 straipsnį yra grindžiamas Šengeno *acquis* vadovaujantis Europos bendrijos steigimo sutarties IV antraštine dalimi, Danija, Tarybai priėmus šį sprendimą, per šešis mėnesius nusprendžia, ar ji perkels jį į savo nacionalinę teisę.

(5) Kalbant apie Islandijos Respubliką ir Norvegijos Karalystę, šis sprendimas toliau plėtoja Šengeno *acquis* nuostatas, kurios priklauso sričiai, nurodytai 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos sprendimo 1999/437/EB dėl tam tikrų priemonių taikant Europos Sąjungos Tarybos, Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės sudarytą susitarimą dėl šių dviejų valstybių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis* [2] 1 straipsnio B punkte.

(6) Pagal Protokolo dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos, pridedamo prie Europos Sąjungos sutarties ir Europos bendrijos steigimo sutarties, 1 ir 2 straipsnius pirmiau minėtos valstybės narės nedalyvauja priimant šį sprendimą ir dėl to nėra jo saistomos arba neprivalo jo taikyti,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Bendrųjų konsulinių instrukcijų III dalies 4 punkte pridedamas ši pastraipa:

„VIII dalies 5 punkte pateikiamos išsamesnės privačių administracinių įstaigų, kelionių agentūrų ir kelionių organizavimo veiklos vykdytojų bei jų mažmenininkų parengtus vizų prašymus reglamentuojančios taisyklės.“

[1] OL L 116, 2001 4 26, p. 2.

[2] OL L 176, 1999 7 10, p. 31.

2 straipsnis

Bendrųjų konsulinių instrukcijų VIII dalyje pridedamas šis skirsnis:

„5. **Privačių administracinių įstaigų, kelionių agentūrų ir kelionių organizavimo veiklos vykdytojų bei jų mažmenininkų parengtus vizų prašymus reglamentuojančios taisyklės**

Pagrindinė vizų prašymų taisyklė yra ta, kad turėtų būti asmeninio pokalbio galimybė. Tačiau be jo galima išsiversti, jei tais atvejais, kai nėra pagrįstos abejonės dėl prašytojo sąžiningumo, kelionės tikslo arba prašytojo tikrojo ketinimo grįžti į kilmės šalį, grupines keliones organizuojantis geros reputacijos ir mokus subjektas diplomatinei atstovybei ar konsulinei įstaigai pateikia reikalingus dokumentus ir pagrįstai patikimai laiduoja už prašytojo sąžiningumą, kelionės tikslą ir prašytojo tikrąjį ketinimą sugrįžti (žr. III dalies 4 punktą).

Ypač dideles teritorijas turinčiose šalyse įprasta ir privačioms administracinėms įstaigoms, kelionių organizavimo veiklos vykdytojams bei jų mažmenininkams naudinga būti prašytojo įgaliotais tarpininkais. Šie komerciniai tarpininkai nėra iš esmės vienodi, nes juos su klientais, patikėjusiais jiems tvarkyti vizą, sieja ne vienodo laipsnio įsipareigojimas; taigi mokumas ir patikimumas, kokių galima iš jų tikėtis, iš principo yra tiesiogiai proporcingas atsakingumui už bendrą kelionės planavimą, apgyvendinimą, sveikatos ir kelionės draudimą ir jų atsakomybę už kliento grįžimą į kilmės šalį.

5.1. *Tarpininkų tipai*

a) Paprasčiausias tarpininkų tipas yra privačios administracinės įstaigos, kai klientui teikiama pagalba apsiriboja tuo, kad kliento vardu pateikiami asmens tapatybės ir kiti patvirtinamieji dokumentai.

b) Antram komercinio subjekto tipui priskiriamos transporto agentūros ar vietinės kelionių agentūros, kai kuriais atvejais susijusios su oro vežėjais, nepaisant to, ar šie yra pagrindiniai vežėjai ar ne, vežantys keleivius pagal tvarkaraštį ar pagal užsakymus. Jų pagalba klientui apima patvirtinamųjų dokumentų pateikimą, taip pat atitinkamais atvejais bilietų pardavimą ir viešbučių užsakymą.

c) Trečią tipą sudaro kelionių organizatoriai arba operatoriai, kurie, būdami fiziniai arba juridiniai asmenys, nuolat organizuoja kelionių paslaugas (pasirūpina kelionės dokumentais, apgyvendinimu, kitomis ne šalutinėmis turistinėmis paslaugomis, sveikatos ir kelionės draudimu, kelionėmis šalies viduje ir pan.), parduoda tokius kelionių paslaugų paketus ar siūlo juos parduoti tiesiogiai arba per mažmenininką ar kelionių agentūrą, sutartimi susijusius su kelionių organizavimo veiklos vykdytoju.

Kelionių organizavimo veiklos vykdytojui ir kelionių paslaugų paketais mažmemomis prekiaujančiai agentūrai asmuo, prašantis išduoti vizą, tėra organizuojamos kelionės klientas, kuriam, be kitų dalykų, siūloma sutvarkyti vizos prašymą. Šis trečias kompleksinis tarpininkavimo paslaugos tipas apima kelis etapus ir aspektus, kuriems gali būti taikoma objektyvi stebėsena: verslo dokumentacija, vadyba, faktinis kelionės vyksmas ir paskirties vieta, apgyvendinimas, pagal grafiką vykstantis grupių atvykimas ir išvykimas.

5.2. *Bendradarbiavimo su privačiomis administracinėmis įstaigomis, kelionių agentūromis, kelionių organizavimo veiklos vykdytojais bei jų mažmenininkais derinimas*

a) Visos tame pačiame mieste esančios diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos turėtų stengtis vietiniu lygmeniu suderintai taikyti toliau išdėstytus nurodymus, grindžiamus atitinkamų agentūrų atliekamo tarpininkavimo vaidmens tipu. Nors kiekviena diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga pati sprendžia, ar jai dirbti su agentūromis ar ne, jos turi pasilikti galimybę bet kada atšaukti akreditavimą, jei šitai diktuoja patirtis ir bendros vizų politikos interesai. Jei

diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga nuprendžia dirbti su kokia nors agentūra, ji turi laikytis šiame skirsnyje nustatytos darbo praktikos ir tvarkos.

— Valstybių narių konsulinės įstaigos turi būti ypatingai budrios ir glaudžiai bendradarbiauti vertinant ir išskirtinai akredituojant privačias administracines įstaigas. Kruopščiai tikrinama, kaip jos tvarko pateikiamus vizų prašymus, kiekvieną kartą tikrinami vizos turėtojo patvirtinamieji dokumentai, taip pat pačios privačios įstaigos dokumentai, susiję su jos licencija ir įrašymu į komercinį registrą.

— Vertinant transporto agentūros ar vietinės kelionių agentūros pateikiamus vizų prašymus, ypatingas dėmesys kreipiamas į prašančio išduoti vizą asmens padėtį ir patvirtinamųjų dokumentų atrankinį tikrininimą. Konsulinės įstaigos turi glaudžiai bendradarbiauti stiprindamos savo atitinkamus mechanizmus, taikomus agentūrų ir pačių vežėjų pažeidimams atskleisti, ir, įtvirtinant tuos mechanizmus, apie agentūrų daromus pažeidimus turi pranešti vietinio ir regioninio konsulinio bendradarbiavimo lygmeniu.

— Kelionių agentūrų (kelionių organizavimo veiklos vykdytojų ir mažmenininkų) akreditavimui, *inter alia*, taikomi tokie kriterijai: turima licencija, komercinis registras, bendrovės statusas, sutartys su bankais, kurių paslaugomis jos naudojasi, palaikomi ryšiai su Bendrijos priimančiais turizmo paslaugų teikėjais; jie turi apimti visus kelionės paketo elementus (apgyvendinimą ir kelionės kompleksines paslaugas), sutartis su oro bendrovėmis, kuriose turi būti numatytos garantuotos grįžtamosios kelionės, taip pat reikalingą sveikatos ir kelionės draudimą. Šių kelionės agentūrų pateikiami vizų prašymai turi būti atidžiai nagrinėjinami.

b) Vietinio konsulinio bendradarbiavimo kontekste diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos taip pat stengiasi derinti darbo praktiką ir tvarką, taip pat tinkamos privačių administracinių įstaigų, kelionių agentūrų ir kelionių organizatorių (kelionių organizavimo veiklos vykdytojų ir mažmenininkų) veiklos stebėsenos kriterijus. Tokia stebėsena turi apimti bet kada taikomą akreditavimo dokumentų tikrinimą, kontrolę vietoje remiantis asmeniniais ar telefoniniais pokalbiais su prašančiais asmenimis, kelionių ir apgyvendinimo tikrinimą ir, jei įmanoma, su grupės grįžimu susijusių dokumentų tikrinimą.

c) Turi būti plačiai keičiamasi atitinkama informacija apie privačių administracinių įstaigų, kelionių agentūrų ir kelionių organizatorių (kelionių organizavimo veiklos vykdytojų ir mažmenininkų) veiklą: pranešama apie pastebėtus pažeidimus, reguliariai informuojama apie atsisakymus išduoti vizą, pastebėtus sukčiavimo su kelionės dokumentais būdus ir nepavykusias planines keliones. Bendradarbiavimas su privačiomis administracinėmis įstaigomis, kelionių agentūromis ir kelionių organizatoriais (kelionių organizavimo veiklos vykdytojais ir mažmenininkais) turi būti aptariamas reguliariai pagal bendro konsulinio bendradarbiavimo sistemą šaukiamuose susitikimuose.

d) Vietinio konsulinio bendradarbiavimo lygmeniu turi būti keičiamasi sąrašais privačių administracinių įstaigų, kelionių agentūrų ir kelionių organizatorių (kelionių organizavimo veiklos vykdytojų ir mažmenininkų), kuriems kiekviena diplomatinė atstovybė ar konsulinė įstaiga yra suteikusi ar panaikinusi akreditaciją, kartu nurodant bet kurio tokio panaikinimo motyvus.

e) Privačios administracinės įstaigos, kelionių agentūros ir kelionių organizatoriai (kelionių organizavimo veiklos vykdytojai ir mažmenininkai) diplomatinėms atstovybėms ir konsulinėms įstaigoms, kuriose jie yra akredituoti, turi nurodyti vieno ar dviejų savo darbuotojų, įgaliotų būti tarpininkais vizų prašymams pateikti, pavardes.“

3 straipsnis

Šis sprendimas taikomas po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dienos.

4 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms pagal Europos bendrijos steigimo sutartį.

Priimta Briuselyje, 2002 m. liepos 12 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

T. PEDERSEN